https://achterderug.nl

OPSTANDINGSMORGEN

Zijt niet verbaasd; gij zoekt Jezus den Nazaréner, die gekruisigd was; hij is opgestaan. Markus 16 : 6.

PASCHEN, dag der opstanding, morgen der verrijzenis!

Is er één feest, dat den Christen méér dringt tot dankend zingen, en zingend danken dan het heerlijke Paaschfeest?

Ja, ook op den Kerstdag klinken òp naar den Hemel onze liederen ter verheerlijking van Hem, Die de wereld zóó liefhad, dat Hij Zijnen eeniggeboren Zoon aan die wereld wilde geven; bij het feest der geboorte zingen wij van de kribbe van Bethlehem onze hymnen ter verwelkoming van het Kind, voor ons heil en onze zaligheid geboren. Maar toch, het Kerstkind met z'n hemelglanzing, de engelen die in lichtschijn bezingen het heerlijke feit van Jezus' geboorte, de Oostersche wijzen, die door een stralende ster geleid worden: het zijn verschijningen in den *nacht*.

Ja, in Christus daalt het licht op aarde: „Zie, daar is het Licht, daar is nu het Licht", zingt een van onze oude dichters. Maar toch: het is nog nacht. De groote strijd tusschen licht en donker, tusschen dag en nacht, tusschen goed en kwaad, tusschen Christus en Satan moet nog gestreden. Daarom staat tegen den lichtschijn der engelen-gestalten scherp afgeteekend de silhouet van het kruis, daarom profeteert de vrome Simeon in zijn lofzang van het zwaard dat door de ziel van de moedermaagd gaan zal, daarom denkt de Christen, die Kerstfeest viert, reeds aan den nacht van Gethsemané en aan den Kruisberg met het schrikkelijk donker van Christus' godverlatenheid.

Hij is opgestaan.

Maar de blijde, heerlijke gebeurtenis van Paschen vond in den morgen plaats. De strijd tusschen Christus en Satan is volstreden, het donker is overwonnen door het licht. Christus' opstanding heeft plaats als de morgenzon den Oosterschen hemel in kleur te zetten begint, en groen en bloemen stralen in de schittering van pas door-zon-de dauwdruppen.

Ja, dàt is de tijd voor Christus' opstanding, dàt is het uur der doodsverbreking, dàt is de stonde der verrijzenis.

Omdat de strijd met den nacht nu achter ligt, straalt al het geschapene in morgenschoonheid.

Omdat Christus triumphator is over zonde en dood, juicht Zijne gemeente.

Geen enkele rouwtoon past op Paschen, geen mineur-klank kan de accoorden van onzen lof donker kleuren: het juicht àl en zingt: „Christus is opgestaan, Christus is opgestaan, Halleluja!"

Dat is ook de blijde boodschap, welke de Engel aan de vrouwen brengt. En tòch wordt in die boodschap op het Kruis gewezen en op Jezus' lijden. Mengt die verwijzing dan geen droefheid in de vreugde? Kunnen wij werkelijk zonder droevenis vieren den Paaschdag, als wij denken aan het Kruis? Ja. Want let op de woorden van den Engel: „die gekruisigd *was*". Het *is* alles geschied. Het lijden heeft plaats *gehad*, de bittere kelk *werd* geledigd tot den bodem, de overwinning *werd* bevochten. Christus *ligt* niet meer in de vernedering. Jezus *lijdt* niet langer versmaadheid; aardsche banden en martelingen pijnigen Hem niet meer, omdat Hij alle zonde, lijden en dood overwonnen heeft. Dus hoeft Christus' gemeente op den Paaschdag niet te weenen om Zijn smarten, niet te treuren om het Kruis. Maar de lofzangen mogen klinken ter eere van het Lam, dat overmocht.

Doch let er nu op tot wie de woorden van den Engel gesproken werden.

Het waren de vrouwen, die Hem hadden liefgehad in Zijn lijden en sterven. Die Hem gevolgd waren langs den Via dolorosa van Gábbatha naar Golgotha, die gestaan hadden en geweend aan den voet van het Kruis. Slechts dezulken behoeven op den Paaschmorgen om het Kruis niet meer te treuren. Maar zij, die den Opgestane in Zijne vernedering en smart niet hebben liefgehad, en nog vreemd zijn aan den Heiland. Die leed en stierf, zij kunnen niet juichen en mogen niet juichen, vóór zij aan Jezus deel hebben.

Zij kunnen en mogen niet juichen op den Paaschmorgen. Want het contact met den opgestanen, verheerlijkten Heiland wordt niet gevonden in den heerlijken hof der opstanding, met zijn groen en bloemen en zonneschijn, maar op den donkeren, kalen heuvel Golgotha.

God geve, dat wie op den Paaschmorgen nog niet juichen kan, in 's Heeren opstanding, Hem vinde aan den voet van het Kruis, als de Heiland, Die leed en stierf voor de zonden der wereld en de Zaligmaker is van allen, die zich in een oprecht geloof aan Hem overgeven.

Die zóó Jezus hebben leeren vinden, mogen op den morgen der opstanding hunne hymnen zingen ter eere van Hem, Die den dood overwon en voor de Zijnen het leven verwierf, maar ook aanheffen liederen van lof, om Christus' lijden:

Al Uw lijden, smaad en hoon,
Is mij louter vreugde,
En Uw kruisdood, Vaders Zoon,
Steeds mijn hart verheugde.
Ja, mijn ziel op rozen gaat,
Als ik dáaraan denke:
Slechts Uw sterven was in staat
Mij het Heil te schenken.

Ja, wij zien nog het Kruis op den Paaschdag, maar wij weenen niet. Wij denken aan den dood, maar sidderen niet.

Christus heeft overwonnen. Hem zij de heerlijkheid, bij het begin van dit Paaschfeest en steeds, heel ons leven lang.

Christus is opgestaan. Christus wekt tot leven, Halleluja!

M. v. d. H.

GODS OPSTANDINGSKRACHT

Ik zit alleen en let op nieuw natuur
En 't is m' een lust te leven bij haar wetten
En op te merken, hoe zij, vrij van smetten,
Haar arbeid weegt en werkt van uur tot uur.

En 'k wek de zielen, die beangst, verslagen,
Nog zoekend zijn, naar 't licht van 't triumpheeren:
Aanbidt als *zij* en laat u door hen leeren.

B.

Hoe 't speenkruid glimt in 't geluw-goud-glazuur
En 't krookjesblauw z'n bekers uit gaat zetten
En Narcis klinkt met hel'dre kroontrompetten,
Hoe elk besteedt z'n eig'ne Levensduur.

En 't antwoord vindt g' op alle vragen,
Als g' uit uw dood tot 't leven weer gaat keeren
En d' Opgestane volgt als Heer der Heeren.

Die zal 't met u de Hemelen binnendragen.

W.